

1. ח"כ ד"ר מיכאל בן ארי
2. איתמר בן גביר
3. תנועת ארץ ישראל שלנו

העותרים

– נ ג ד –

1. היועץ המשפטי לממשלה

ע"י פרקליטות המדינה, עוה"ד חני אופק
 משרד המשפטים, ירושלים
 טלפון: 02-6466395; פקס: 02-6467011

2. ח"כ חנין זועבי

ע"י ב"כ עוה"ד חסן ג'בארין ו/או ארנה כהן ו/או סוהאד בשארה
 ו/או סאוסן זהר ו/או פאטמה אלעגיו ו/או ראמי ג'ובראן ו/או
 רימא איוב ו/או אראם מחאמיד
 מעדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
 מרחוב יפו 94, ת.ד. 8921 חיפה 31090
 טל': 04-9501610 (נייד: 052-6399147); פקס: 04-9503140

3. ראאד סלאחהמשיבים**תגובה מטעם המשיבה 2**

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 5.2.2012, המשיבה מס' 2 מתכבדת בזה להגיש את תגובתה לעתירה כלהלן:

1. עניינה של העתירה הוא בהחלטת המשיב מס' 1 מיום 22.12.2011 לסגור את תיקי החקירה בעניין חשדות לביצוע עבירות על ידי משתתפי המשט לעזה מיום 31.5.2010, ובכללם המשיבה 2 (להלן: "ח"כ זועבי") והמשיב 3.

2. ח"כ זועבי מצטרפת לעמדת המשיב מס' 1 לפיה היא מבקשת כי בית המשפט הנכבד יורה על דחיית העתירה על הסף מהטעמים שהציג המשיב מס' 1 בתשובתו מיום 17.1.2012 וכן היא

מבקשת להוסיף עוד טיעונים כאן המובילים למסקנה משפטית חד-משמעית בדבר דחיית העתירה על הסף וחיוב העותרים בהוצאות.

3. העותרים לא מיצו את ההליכים הנדרשים כלפי ח"כ זועבי שכן הם לא פנו אליה טרם הגשת העתירה כדי לקבל את גרסתה לעניין ההתרחשויות אשר בגינן עתרו לסעד. המשיבה מס' 2 למדה על עתירתם רק מהתקשורת לאחר הגשתה, והעתירה אף לא הומצאה לה עד שיצרה קשר באמצעות בא-כוחה עם העותרים. הפגיעה באינטרסים הלגיטימיים של ח"כ זועבי מהוצאת צו על תנאי מחייבת את העותרים לבצע מיצוי הליכים גם כלפיה ולו כדי לקבל את גרסתה אודות נושא העתירה עסקינן וגם להציגה בפני בית משפט נכבד זה. לכן מהטעם הזה בלבד אודות העדר מיצוי הליכים, יש לדחות את העתירה על הסף.

4. ועוד, העותרים אינם מבססים את עתירתם על תשתית עובדתית מינימלית וראויה. במקום זאת הם התייחסו לקטעי עיתונות ואמירות בהליכים קודמים שאין בהם כדי לסתור את מה שהובא בהודעת המשיב מס' 1, ואין בהם כדי לבסס את הטענה כי החלטתו של המשיב מס' 1 לוקה בחוסר סבירות קיצוני, בעיוות מהותי או כי נפלו בה פגמים מן הסוג המצדיק התערבות שיפוטית. ראו, בג"ץ 5770/05 ויזל נ' מפכ"ל המשטרה (טרם פורסם, 23.8.2006); בג"ץ 3495/06 הרב לישראל הרב יונה מצגר נ' היועץ המשפטי לממשלה (טרם פורסם, 30.7.2007); לעניין היקפה המצומצם של הביקורת השיפוטית על החלטות היועץ המשפטי לממשלה בנוגע לפן הראייתי ועמידתו בסף הנדרש לצורך העמדה לדין ראו בג"ץ 5699/07 פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה (טרם פורסם, 26.2.2008).

5. לא זו אף זו: העותרים לא הציגו טיעונים באשר לתחולת חסינותה העניינית של ח"כ זועבי על המקרים ובעתירה לא היתה התמודדות משפטית כלשהי עם שאלה משפטית זו, אף על פי שלובנה היא בפסיקה במיוחד כאשר מעשיו של חבר הכנסת בוצעו ממניעים פוליטיים מובהקים. כך למשל, בפרשת הנגבי דחה בית המשפט העליון עתירה בה נדרש להתערב בהחלטת היועץ המשפטי לממשלה שהחליט שלא להגיש כתב אישום כנגד ח"כ וייצמן בגין עבירת מפגש עם אנשי אש"ף וזאת בנימוק שעל המעשה חלה חסינות עניינית. ראו, בג"ץ 806/90 ח"כ הנגבי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מד(4) 797 (1990). בפרשת רכטמן נדחתה עתירה נגד היועץ המשפטי לממשלה בדבר אי-הגשת כתב אישום נגד ח"כ שולמית אלוני ונקבע כי החסינות המהותית חלה על המקרה שם. ראו, בג"ץ 433/87 רכטמן נ' לשכת עורכי הדין, מחוז תל-אביב-יפו, פ"ד מא(4) 606 (1987).

6. הנה כי כן, יוצא כי העותרים פוסחים על סוגית תחולת החסינות על האירועים אשר בגינם דורשים הם את העמדת ח"כ זועבי לדין. לא למותר לציין כי עניין תחולת החסינות העניינית על השתתפות ח"כ זועבי במשט נמצא בבירור בפני בית המשפט הנכבד בבג"ץ 6345/10, 4148/10 כבל נ' יו"ר הכנסת (העתירה תלויה ועומדת).

7. מעל לנדרש, תציין ח"כ זועבי כי לא רק שהשתתפותה במשט אינה מצדיקה הגשת כתב אישום נגדה, אלא – והעיקר בשלב הזה של הבקשה להוצאת צו על תנאי – הוא שהעתירה לא מציגה בפני בית המשפט הנכבד את הראיות והעובדות הרלבנטיות לעצם שאלת קיומם, אם בכלל, של

יסודות העבירה. ראשית, רק ביום 28.5.2010, יום לפני השתלטות השייטת על סיפון המרמרה ולאחר שהמרמה היתה בלב הים, הוצא צו סגירת שטח והודעה על אזור סכנה בים 06/10, התש"ע-2010 [תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945], בו נאסרה בין היתר הכניסה למים הטריטוריאליים של עזה. דהיינו, כשח"כ זועבי היתה על סיפון המרמרה שעשתה את דרכה את חופי עזה, לא היה צו שאוסר את הכניסה **מהמים אל עזה**. עובדה זו נעלמה כליל מהעתירה, לא היתה התמודדות עובדתית או משפטית עם עצם קיומו של הצו, עיתוי הוצאתו של הצו והחשוב מכל שהעותרים לא צירפו צו זה לכתב עתירתם.

== רצ"ב לנוחיות בית המשפט הנכבד צו סגירת שטח והודעה על אזור סכנה בים 06/10, התש"ע-2010 [תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945]

8. **שנית**, העותרים לא מתמודדים בעתירתם עם שאלת תחולת הדין הפלילי הישראלי במקרה דנן. נזכיר כי, ההשתלטות על הספינה בוצעה מחוץ למים הטריטוריאליים של עזה ועל כן מתחייבת התייחסות אף לסוגיית תחולתו האקסטרא-טריטוריאלית של המשפטי הפלילי הפנימי. שלישית, ביחס להתרחשויות שאירעו על הסיפון עת השתלטות חיילי השייטת עליה, לא רק שאין שום ראיה המקשרת את ח"כ זועבי באופן אישי למעשה אלימות כזה או אחר כנגד מאן דהוא, העותרים לא הביאו בפני בית המשפט את דבריה של ח"כ זועבי הרלבנטיים לסעד שהם מבקשים ולפיהם היא דוחה מכל וכל את כל הטענות בדבר מעורבותה במעשי אלימות.

על בסיס האמור לעיל ונוכח אופיים הכללי והכוללני של הטיעונים, העדר מיצוי הליכים, הטרמינולוגיה ששימשה את העותרים בעתירתם, היעדר תשתית עובדתית מינימאלית המצדיקה מתן הסעד המבוקש, והעדר הצגת ראיות ועובדות רלבנטיות בפני בית משפט נכבד זה כולל התמודדות משפטית עם שאלות משפטיות רציניות וצירוף מסמכים רלבנטיים, מתבקש בית המשפט הנכבד לא רק לדחות את העתירה על הסף אלא לחייב את העותרים בהוצאות.

עו"ד חסן ג'בארין

ב"כ המשיבה 2

חיפה, 12.2.2012